

ET LAND SOM DANMARK, hvis Jord ikke indeholder Metaller eller Kul og altsaa ikke byder paa de fundamentale Betingelser for Storindustri, og som lige saa lidt er et udpræget Skibsfart- og Fiskeriland, har for saa vidt vanskelige Levevilkaar, som det udelukkende er henvist til at skaffe sig de for ethvert Kulturfolk fornødne, udenrigske Indtægter ved at tilvejebringe rigelige Udførselsvarer gennem Udvikling af sit Landbrug. Den forholdsvis meget betydelige Befolkningstæthed gør det imidlertid umuligt for vort Land at opnaa det fornødne Udførselsoverskud ved Massefremstilling af primitive Grundprodukter som det argentinske Kvæg og den nordamerikanske Hvede. Der maa altsaa lægges Vægt paa en systematisk Forfinelse af Produktet, saa at dette opnaar et Særpræg af det udvalgte, der kan betinge en anseelig Pris og konstant Efterspørgsel hos Aftagerne i Ulandet. Og alligevel maa Frembringelsen, naar Landets hele Økonomi skal kunne baseres derpaa, have Præget

af det almindelige, ikke begrænses til Specialiteter beregnet paa et Faatal, som den russiske Kaviar eller de franske Luksusoste.

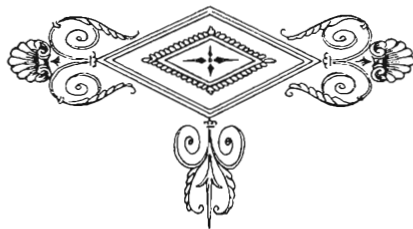
Gennem mange Aarhundreder var det danske Riges Økonomi uden konstant indre Grundlag, hvilket Forhold ofte nok har haft den skadeligste Indvirkning paa Rigets politiske Stilling udadtil og Arbejdet for Kulturen indadtil. I Nutiden er dette Forhold omsider blevet forandret. Ved den Udvikling, som vort Landbrug har undergaaet, er Rigets Økonomi blevet fast grundet paa dets Export af første Klasses Fødemidler. Det er ved denne Udvikling blevet forvandlet til et propert og skinnende, velforsynet Fødebur for saadanne Nationer, som ikke selv kan fremstille deres fulde Forbrug af de fortræffelige og af alle benyttede Næringsmidler Smør, Æg og Flæsk.

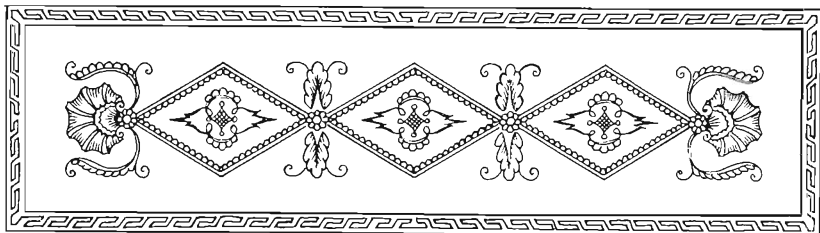
Paa jo bredere Basis Exporten af disse Varer er anlagt, des mere grundmuret og urokkelig bliver Rigets økonomiske Stilling.

Den Kreds af Handelsforetagender, i hvilken Aktieselskabet BUSCK JUN. & Co. er et vigtigt Led, ligesom det er det ældste af alle de indenfor Sammenslutningen optagne og derfor i Virkeligheden den Virksomhed, fra hvilken alle andre af samme Art har deres Udspring, danner i saa Henseende en af de betydningsfulde Faktorer i Danmarks Næringsdrift.

Af fremragende Vigtighed bliver dette i vor Tid, da Europas økonomiske Stilling som en Følge af det sidste Tiaars overordentlige Omvæltning i Klodens almindelige Forhold er grundigt kompromitteret, og hvor den hjemlige Valuta til Trods for, at Landet ikke har været direkte inddraget i de store Forviklinger, er bragt til at vakle betænkeligt.

Den Afsætning af danske Landbrugsartikler, som foregaar gennem BUSCK JUN. & Co. og de med dette samarbejdende Firmaer, finder Sted i oversøiske Lande, væsentligst afrikanske og amerikanske Tropeegne. Den har udvidet det danske Landvæsens Salgsomraade i betydelig Grad og bringer aarlig meget anselige Summer af værdifuld fremmed Valuta hjem til Landets Finansinstituter.

DA FIRMAET BUSCK JUN. & Co. oprettedes, var de Forhold, der frembød sig for et Selskab, hvis Forretning skulde bestaa i Export af Smør i Daaser, adskilligt mere sammensatte end nu; Forholdene paa Mejerivæsenets Omraade var nemlig dengang endnu ikke bragt ind under saa faste Former som i vore Dage, og der krævedes derfor udført et grundlæggende Arbejde med Hensyn til Varens Fremstilling og Behandling, inden det danske Smør kunde blive anvendeligt til Pakning i Daaser.

Det er nemlig ikke just fra Arilds Tid, at det danske Smør har haft et saa godt Lov paa sig, som det har i Nutiden. Tværtimod genlyder ældre Tider af Klager over den utiltalende Form, hvori det i alle øvrige Maader saa fortrinlige Næringsstof kom Forbrugeren i Hænde. Om den slette Behandling, Bønderne gav den Del af Smørret, som de førte til Torvs, vidner den Klage, som en Købstadforfatter fremfører allerede ved Aar 1600; i Skue-

spillet „Comoedia de Mundo et Paupere“ siger Bondenkonen til sin Mand, der skal til Torvs med deres Handelsvarer:

Smør haver jeg henved to Pund,
men det er meget fuldt af Grund,
thi naar jeg skal Smørret kerne,
renser jeg det ikke gerne,
men lader det blive til Hobe,
og gør Købstadfolk dermed til Taabe.
Er hun skiden eller ren,
gaar da bort Torvedag uden Mén.

Det snavsede Smør gaar altsaa lige lukt i de værgeløse Købere i Byen.

Hundrede Aar senere giver Holberg en af sine Henrik'er Lejlighed til at klage over det danske Smør. Han har til Middag faaet Bergfisk med Sennep og Smør og finder derved Anledning til at bemærke, at det var: „min Tro ikke ævret Smør; det havde i det ringeste en Kulør de Skofedt og staar endnu i min Hals“. Ganske vist er det i Slutningen af Februar, at Henrik har nydt den omtalte Middag, ved en Tid altsaa, hvor Vintersmørret var paa det værste; men overmaade haard Kost var det altsaa ogsaa.

Atter hundrede Aar senere lyder Københavnernes Klage over det Smør, som Bønderne forsyner dem med;

den fremføres da, ved Aar 1800, i Bladet „Politivennen“, hvis Kald det var at øve Kontrol i alle mulige Anliggender Offentligheden vedrørende.

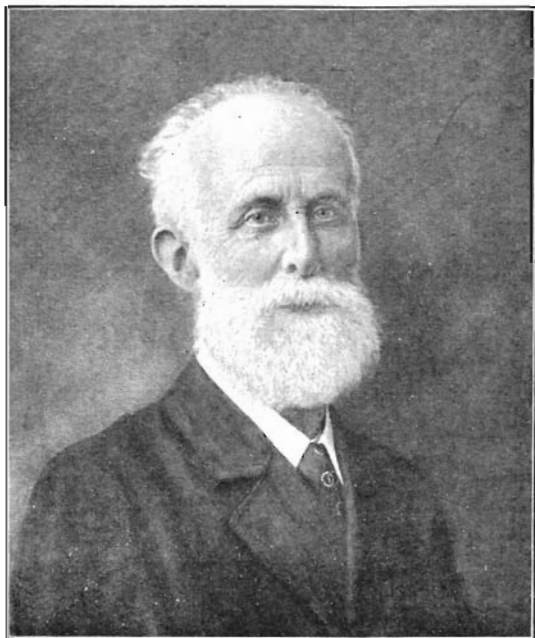
Det hedder her ganske kortfattet saaledes: „Hvor tør Smørhandlerne i Kældere og paa Torve, saaledes som her, falbyde opfarvet, talgblandet, kartoffelblandet Smør?“

En mere indgaaende Beklagelse lyder saaledes: „En Mand, som i disse Dage købte en Bøtte Smør hos sin Handlende og betalte ham den fulde Vægt som Smør, fandt, efter at han ved Brugen var kommet nær Bunden, at Smørret begyndte at gyngede ungefær paa samme Maade som Hængemøser. Ved nøjere at undersøge Tingen, fandt han: at det underste af Bøttens Indhold omtrent i fire Fingres Højde ikke bestod af andet end Lage.“

Og i endnu et Klageraab fra samme Kilde hedder det saaledes: „Smør, som er Extrakten af Fløde og noget af det fineste, som nydes, behandles dog uforsvarlig skødesløst i Henseende til dets Indpakning i Fustagerne, der er mere usammenhængende og slettere end selv saadanne, som bruges til grove, tørre Varer.

I Halvtønderne og Fjerdingerne fra Provinserne er Smørret smudsigt og urent paa alle Sider, som er nærmest Træet, saa at en Kage af en Tommes Tykkelse af hele Underfladen er væmmelig, harsk og usmagelig; kort ingen Fødevarer behandles saa ussel som Smørret.“

Helt indtil ned mod vor Tid var Smørrets Godhed bestandig meget vekslende; navnlig Vintersmørret var ofte af en yderst betinget Velsmag. Fodringen gjorde det

GUNNI BUSCK

haardt og tørt eller bittert, hvortil Behandlingsmaaden endnu yderligere kunde tilføje en Mindelse om Tilvirkningen og Opbevaringen i ikke altfor luftige Rum, hvor Røg og anden Os kunde sætte Bismag paa det for Paa-virkninger yderst følsomme Produkt. Det var derfor noget af en Fest i Hjemmene, naar henimod Sommeren

det nye Græssmør bragtes i Handelen. Det holdbareste Smør ansaas Efteraarssmørret for at være — Ævredsmør kaldet, fordi Kørerne da kom ud til Græsning paa Stubmarkerne, som man kaldte for Ævred; deraf Navnet.

Højest i Anseelse for Kyndighed i Mejeribrug stod i ældre Tid den holstenske Mejerske; næst efter hende kom den fynske. I „Politivennen“ beskyldte man de holstenske Skippere i Københavns Havn for at købe Smørdritler af de Fynboer, der laa der, og udgive Indholdet for holstensk, idet de derved opnaaede deres egne, høje Priser derfor. Kunsten af Mælken at tilberede fint Smør var for de dygtige blandt Mejerskerne en faglig Hemmelighed, ved hvis Udøvelse de lededes af lang Erfarenhed og en Art medfødt Forstaaelse. De røgtede deres Kald under Udfoldelse af et Ceremoniel, der næsten havde Karakteren af en højtidelig Ritus. Deres Produkt kunde være af udsøgt Finhed.

Omdannelsen af Mælkebehandlingen fra en paa ældgammel Overlevering grundet Praksis til en teoretisk underbygget Videnskab foretoges af den højtfortjente Professor TH. SEGELCKE, der i Aaret 1860 blev Landhus-holdningsselskabets, senere Indenrigsministeriets, Konsulent i Mælkeribrug. Ved sit overordentlig intensive og omfattende Arbejde gennem et langt Liv grundlagde og udformede han det danske Mejeribrug. Mellem de ypperlige Mænd, med hvem han samarbejdede, maa frem-

for andre nævnes Gehejmerraad E. Tesdorpf, der i en Aarrække var Medlem af BUSCK JUN. & Co.s Bestyrelse.

Endelig sattes Kronen paa den nyere Udvikling af vort Mejerivæsen ved Indførelsen af Centrifugerne, der afløste Mejerskens Skummeske som Redskab til Adskillelse af Fløden fra Mælken. Det var i 1878, at den første Centrifuge i anvendelig Form blev konstrueret, hvorefter Brugen af disse i Løbet af kort Tid blev indført over hele Landet. Nu laa Vejen aaben for Indretningen af vort Lands Mejerivæsen, og Sammenslutninger til Behandling af Mælken dannedes hele Danmark over; den første Form derfor var Fællesmejerierne, der købte Mælken af Producenterne; disse afløstes af Andelsmejerier, der snart skød frem alle Vegne paa Landet. Herregaardenes aristokratiske Forrang i Smørtilvirkningen var brudt, og der fremstilledes nu af den Mælk, som Landets Hundredetusinder af Bøndergaarde og Husmandshuse tilvejebragte, en Vare, hvis Kvalitet baade var ypperlig og ensartet. Ved en Udvikling, der fuldbyrdede sig i Løbet af en kort Aarrække, var man naaet frem til at fremstille den yderst sarte Vare med stor Fuldkommenhed, i en meget fin og hele Aaret igennem uforandret Form.

Af det Indtryk, som de ældre Tilstande og den Udvikling, der førte bort fra disse, gjorde paa det Slægtled, i hvilket Skiftet foregik, er der netop i indeværende Aar

fremkommet en Skildring i Professor TROELS-LUNDS Erindringer. Det berettes her, hvorledes et københavnsk Hjem ved Midten af det nittende Aarhundrede forholdt sig med Hensyn til Vinterforsyningen af Smør og Ost. Forfatteren omtaler, hvorledes den holstenske Skipper i Oktober eller November indfandt sig i hans Forældres Hus paa Gammeltorv for at meddele, at han laa ved Børsen med sine Varer; og at Husmoderen med sin Tjenesepige Cille dernæst begav sig om Bord for at udtage Varerne, der førtes hjem og anbragtes i Fadeburet. Professor Troels-Lund fortsætter derefter saaledes:

„Smørret var sikkert af bedste Slags. Men der stilledes altfor store Krav til dets Holdbarhed. Henad Foraaret begyndte det, der var nærmest ved Dritlens Sider, at „smage af Træet“ – denne bitterstramme, sødligsvedne Snerpesmag, som ingen, der ret har prøvet den, atter kan glemme. Hjemmets Regering traf alle mulige Forholdsregler: Kun det midterste til Bordbrug, det yderste til Madlavning. Størst mulig Kølighed ovre i Rummet. Hastig Tillukning, saa snart der var stukket. Intet hjælp. Langsomt, men sikkert banede den for Husets Ære beskæmmende Sandhed sig Vejen fremad: Smørret var ikke længer godt. Det nagede Husmoderen, pinte Cille, smagte ikke Fader og fastsloges af de ældre Brødre. Men der maatte ties og blev tiet det mest mulige derom. Det følte som et tabt Slag for Hjemmet. Kun Vaske-

konen, Moer Beck, gik sejrstolt hjem med den sidste an-
selige Rest, som Mor spurgte hende, om hun vilde have.“

Efter disse Lidelser var Overgangen desto mere fry-

HANS BROGE

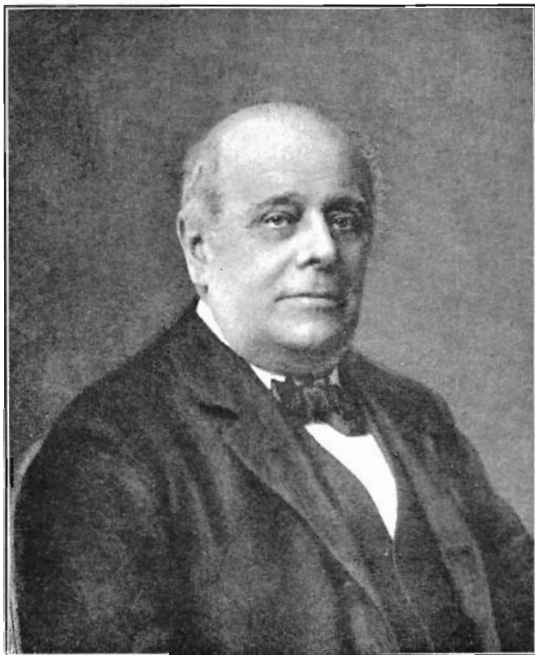
delig, naar det ny Smør kom frem. Vi skal endnu an-
føre, hvad Troels-Lund beretter herom:

„Ovenpaa slige i Fællesskab baarne Plager var det en
ren Fest at komme ud paa „Bakkehus“ til Landluft og
nykærnet Græssmør. Dette var et Naturkunstværk,
der i Smag og Duft af frisk Græs gengav al Kvægets og

Menneskenes Glæde ved at være sluppet ud og i fulde Drag at nyde Vaarsol, Friluft og blomsterprikket Grønsvær. Jeg ser endnu Moders venlige Smil, da hun engang smurte mig det første Stykke Brød med Græssmør og bagefter leende spurgte mig, om jeg saa kunde sige hende, hvordan det smagte. Jeg svarede betænksom: „Mor, det smager af dejligt Smør, af koldt Vand, og saa ogsaa ligesom Blomster lugter!“

Hertil føjes endnu en Sammenligning med Nutidens Smør, som vi ligeledes vil meddele, da den gentager Indvendinger, der i Tiden ved 1880 hyppigt hørtes fremsatte i Anledning af Omvæltningen i Smørtilvirkningen, saaledes den – alt andet end grundigt underbyggede – Anklage mod Centrifugen: „Jeg beklager den nulevende Slægt, der ikke mere faar dette vor hjemlige Naturs Vidunder at smage. Forandret Fodringsmaade med kun ringe Overgang mellem de forskellige Aarstidens Foder, derhos Smørrets Tilvirkning ved Hjælp af Centrifuge, der udpiner Mælkens Næringsværdi til det yderste, har udvisket og fortrængt dette fine Væsen, knust det under den fælles Massetilvirkning. Var jeg selv Landmand nu, vilde jeg naturligvis holde Trop med den ændrede Udvikling, der har sine afgørende Fortrin. Men naar nogen Forkæmper for det Nye gaar saa vidt, at han paastaar, at det saakaldte „Græssmør“ overhovedet aldrig har været til eller – hvad der er det samme – at det haves

endnu, saa oprøres mit Inderste. Min Tunge, mit Blik eller i hvert Fald mit Indre svarer: Du har Uret, og Du veed ikke, hvad Du taler om.“

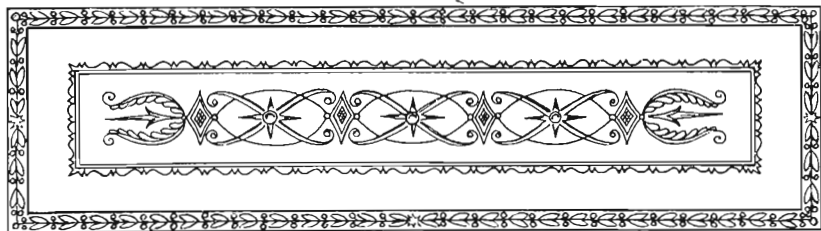
H. HALKIER

Saa vidt den gamle Professor, der var født i 1840 og døde 1921.

De Forhold vedrørende Smørrets Fremstilling, som vi ovenfor har gjort til Genstand for Omtale, har, som det vil forstaas, haft en særdeles følelig Betydning for

Udviklingen af den særlige Gren af Smørexporten, der allerede, førend det store Gennembrud i Halvfjerdserne fandt Sted, var optaget af Firmaet BUSCK JUN. & Co., nemlig Pakning af Smør i tilloddede Tindaaser for Export til oversøiske Pladser.

FOR DET MENNESKELIGE SAMFUND har det alle Dage været af stor Betydning, at de Forraad af Fødevarer, der var forhaanden, og for hvilke der ikke var øjeblikkelig Brug, kunde underkastes en saadan Behandling, at de uden at fordærves lod sig gemme til Anvendelse ved senere Lejlighed.

De Metoder, der fra gammel Tid har været anvendt til Frembringelse af Forraad, var Tørring, Røgning og Kogning, Saltning og Syltning, eller en Forbindelse af flere af disse Fremgangsmaader.

Af de nævnte Metoder fik Kogningen en særlig Betydning, da man fandt paa at forene den med lufttæt Indelukning, i en Beholder eller Kapsel, af det Næringsstof, man ønskede at gøre holdbart. Opfindelsen af den hermetiske Henkogning blev gjort i 1809 af Franskmanden APPERT.

I Begyndelsen anvendtes denne Fremgangsmaade til Opbevaring af Næringsmidler kun indenfor begrænsede

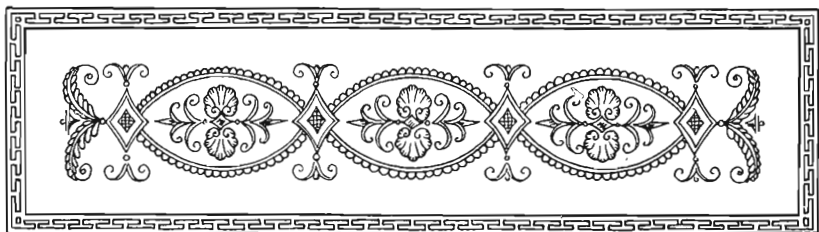
Omraader. I Tiden ved 1870 kendte man i Hjemmenes daglige Liv saa at sige kun en enkelt Artikel, der var behandlet efter denne Metode, nemlig de franske Sardinier i Daaser. Men i de sidste Aartier af det nittende Aarhundrede opnaaede den hermetiske Henkogning efterhaanden en enorm Udbredelse. Hertil bidrog væsentligt LOUIS PASTEURS epokegørende Undersøgelser over Bakterierne, der oplyste Menneskeheden om den virkelige Aarsag til de Processer, hvorved friske Næringsmidler gennem Forraadnelse ødelægges; da Videnskaben havde givet Besked om, at de forhaandenværende Forraadnelsesbakterier ved Henkogning blev tilintetgjort, og at det hermetiske Lukke forhindrede Tilkomsten af nye Ødelæggelses-Kim, vandt den nævnte Fremgangsmaade hurtigt en fremtrædende Tillid og Yndest fremfor de andre Metoder til Næringsmidlers Opbevaring. Tilmed gav den nye Fremgangsmaade den behandlede Vare et tillokkende Præg af delikat og mønsterværdig Properhed, og den naturlige Smag forandredes mindre ved denne end ved de ældre Konserveringsmaader.

Til den hermetiske Henkognings Udbredelse bidrog endnu det Forhold, at Menneskeheden netop ved hin Tid aabenbarede en stærkere Trang end nogensinde til at færdes overalt, selv i de utilgængeligste Omraader af Jordens Overflade. Saavel for dem, der begav sig paa langvarige Rejser, som for dem, der foretog Bosættelse

i tropiske Egne, blev **Konservesdaasen** en Artikel, som man ikke kunde tænke sig at undvære.

I de Klasser af **Levnedsmidler**, som man fandt særlig egnet til **Opbevaring** i **Metallukke**, inddroges i Tiden efter **Midten** af det nittende **Aarhundrede** ogsaa **Smørret**, dette fortræffelige og af alle **Folkeslag** paaskønnede **Næringsmiddel**, hvis følsomme **Natur** hidtil havde forhindret dets **Opbevaring** paa længere **Tidsmaal**, navnlig i de **tropiske Lande**.

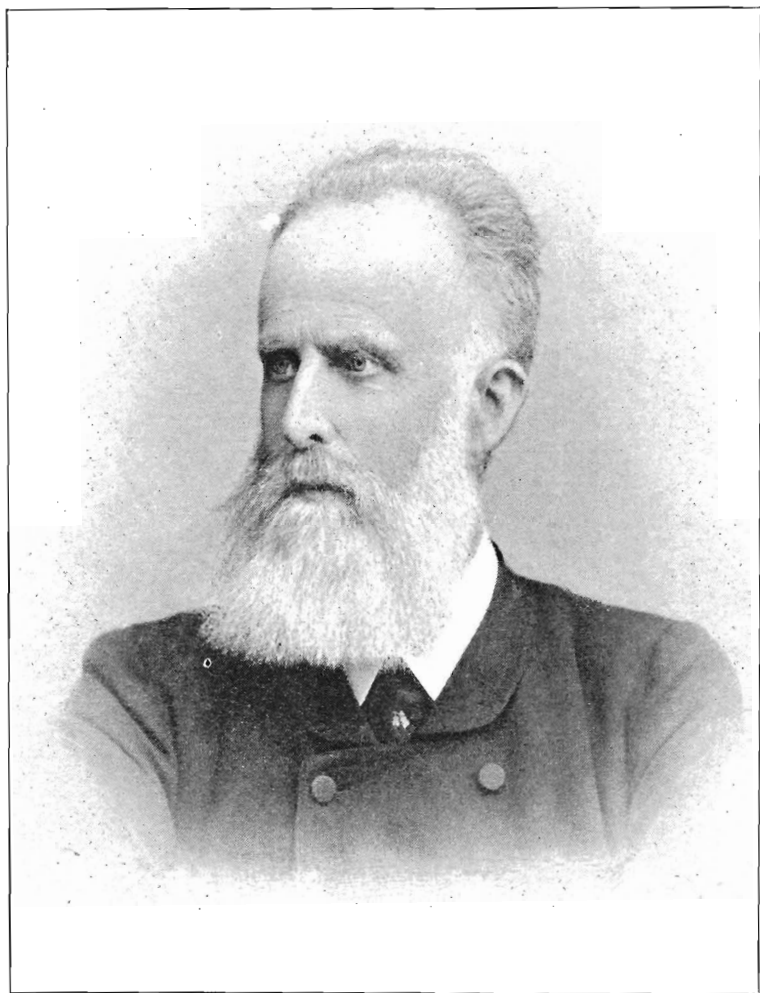

GUNNI BUSCK var født den 6. September 1840 paa Gaarden Benzonseje ved Roskilde. Det havde været hans Plan at blive Læge, men han blev ved Sygdom forhindret i at følge denne Livsvej. I Stedet derfor gav han sig da til Handelen og nedsatte sig i Aaret 1862 som Grosserer i København; han gjorde Forretninger med Smør, og hans særlige Omraade blev hurtigt Pakning af *sødt Smør* for Export til Troperne.

Hans Virksomhed paa dette Forretningsomraade fik udpræget Betydning for hele Mejeriudviklingen herhjemme, idet han stillede de strengeste Fordringer til Godheden og Renheden af de Varer, som han benyttede til Pakning. Hans Fabrikat vandt hurtigt Anseelse i de oversøiske Lande, hvortil det sendtes; og han viste megen Dygtighed til at finde netop de Markeder, hvor der var den bedste Udsigt til at opnaa Afsætning.

I Løbet af Aaret 1873 forberedtes Omdannelsen af Grosserer Buscks Forretning til et Aktieselskab, og fra

GUNNI BUSCK

Begyndelsen af 1874 traadte den nye Ordning i Virksomhed.

Ledelsen af Foretagendet lagde ogsaa i den følgende Tid til Stadighed i højeste Grad Beslag paa Gunni Buscks Arbejdsevne; ikke des mindre fandt han ved Siden af Lejlighed til at stifte „Københavns Mælkeforsyning“, der fra 1877 satte Uddelingen af Mælk til den store Bys Befolkning i System, saaledes at den kom til at foregaa under gode og betryggende Forhold. Stødet til Oprettelsen af Københavns Mælkeforsyning blev givet ved en Samtale, som Direktør Busck en Dag tilfældigt havde med en af sine Arbejdere; denne klagede over, at han maatte købe den Mælk, som han skulde bruge til sine Børns Ernæring, hos en Brændevinsbrænder, der havde stillet ham det Vilkaar, at han til Gengæld for at faa Lov at tilhandle sig Mælken samtidig skulde købe Brændevin hos ham. Arbejderen fandt det med Rette for haardt, at han skulde tvinges til at forsyne sig med Alkohol for at skaffe sine Børn den Mælk, de behøvede.

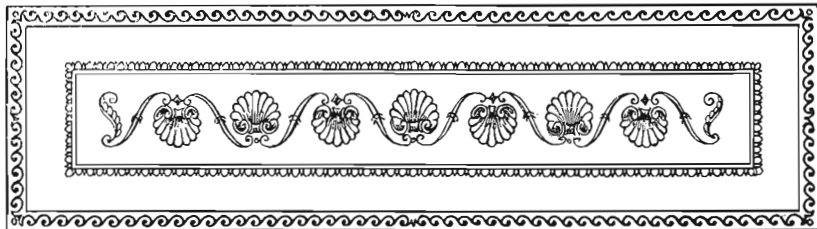
Det er betegnende for Grosserer Buscks rettænkende og varmhjertede Personlighed, at han fuldt opfattede den Opgave, der anvistes ham ved denne lille Hændelse, og at han ikke veg tilbage for at paatage sig den. Ved det Foretagende, som han saaledes oprettede, blev København for Mælkeforsyningens Vedkommende en Foregangsby, hvis System efterlignedes i andre Storstæder.

Gunni Busck døde den 20. Marts 1920. Han var imidlertid allerede inden sin Død udtraadt af Forbindelsen med det Selskab for Smørexport, hvis Grundlæggelse skyldtes ham.

Det vidnes om denne Mand, at han alle sine Dage var en ejendommeligt præget, arbejdsivrig og ædelsindet Personlighed, hvis ypperste Egenskaber var de høje Synsmaader, som han anlagde for hele sin Virksomhed, og den Nidkærhed og Strenghed, hvormed han gennemførte de for Virksomhedens Fremgang nødvendige Krav. Han ledede gennem hele sit arbejdsomme Liv sine Forretninger ikke i den snævre Hensigt at opnaa personlig Rigdom derved, men med det Maal for Øje ved sine Foretagender at udføre frugtbar og samfundsnyttig Gerning.

Han naaede i saa Henseende det Maal, som han havde sat sig; Gunni Buscks fremragende Betydning for Udviklingen af Danmarks Mejerivæsen saa vel som for Hovedstadens Forsyning med sunde Næringsmidler er anerkendt og uomtvistelig.

SMØRTILVIRKNINGEN VAR, som omtalt i det foregaaende, Si Tiden ved 1870 endnu ikke blevet indrettet paa moderne og rationel Maade. Varen maatte altsaa fremkaffes rundt omkring fra spredte Kilder, og den krævede en nøjere Undersøgelse, inden den kunde bringes til Anvendelse ved Pakning i *tins*.

Firmaet BUSCK JUN. & Co. indkøbte til Pakningen dels dansk, dels svensk Smør. I Sverige stod Selskabet i Forbindelse med to store Mejerier, nemlig „De fem Mälareprovinsernas Mejeriaktiebolag“, hvis Drift man endog forhandlede om at overtage ved en Forpagtning, hvilket Forslag dog forkastedes af Bolaget 17. December 1873; endvidere „Nådhamar Mejeri“, som man forpagtede 23. Februar 1874 af dets Ejer, Brukspatron Lidholm. For Danmarks Vedkommende blev Smørret indtil videre indkøbt fra de forskellige Størforhandlere; og der krævedes derfor et meget indgaaende Arbejde med at bedømme Kvaliteten. I 1875 oprettede Selskabet

i Fællesskab med Grosserer Schou Slagelse Mejeri, det første Fællesmejeri i Danmark, og opnaaede derved at faa sin Vareforsyning her i Landet bragt ind under mere

H. PONTOPPIDAN SEN.

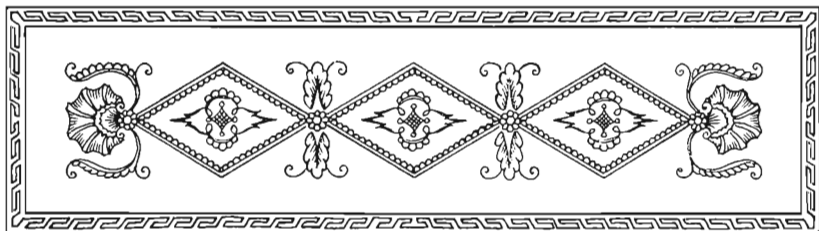
faste Former. Forbindelsen med „Nådhamar Mejeri“ hævedes derefter. Endelig opgav man ogsaa, da Andelsmejeriernes Oprettelse havde sikret den regelmæssige Tilførsel af en passende Vare, Mejeriet i Slagelse.

Foruden den Forskel i Godhed, der betingedes af de Forhold, hvorunder Varen tilvejebragtes, og den Be-

handling, som blev den færdige Vare til Del, indtil den naaede frem til Pakningen, bestod der, som Følge af selve Fremgangsmaaden ved Tilvirkningen, en oprindelig Deling af Varen i to forskellige Klasser, idet man, efter Behandlingen af den anvendte Fløde, skelnede mellem *sødt Smør* og *syrnet Smør*. Oprindelig anvendtes kun det søde Smør til Pakning af BUSCK JUN. & CO.; dette fremstilledes af frisk, meget tyk Fløde og betaltes med overordentlig høje Priser, fra 140 Kroner og højere; højeste Pris var 160 Kr.; ved samme Tid laa de officielle Smørnoteringer ikke stort højere end 100 Kr. Men ganske vist gik der ogsaa adskilligt mere Mælk med til Fremstillingen af Export-Smørret.

Senere gik man over til ogsaa at bruge det syrnede Smør til Pakning. Foruden det Smør, der fremstilledes af den først afskummede Fløde, tilvirkedes endelig tillige en særlig Vare, der fremstilledes af Efterskumningen. Ogsaa denne viste sig ved Forsøg anvendelig til Pakning.

Da Centrifugebehandlingen af Mælken kom i Gang, var man til en Begyndelse noget forbeholden overfor det Smør, der fremstilledes paa Basis af Centrifugeringen; men Selskabets Ledelse blev inden ret længe klar over, at den moderne Maskinbehandling af Produktet i Virkeligheden frembød de bedste Betingelser for Fremstillingen af en konstant Handelsvare.

OPRETTTELSEN AF THE SCANDINAVIAN PRESERVED BUTTER COMPANY, BUSCK JUN. & CO. blev vedtaget paa den konstituerende Generalforsamling December 1873. Dets Aktiekapital var fastsat til 250.000 Rdl.; Aktiebrevens Tal var 50, hvert af dem lød altsaa paa 5000 Rigsdaler.

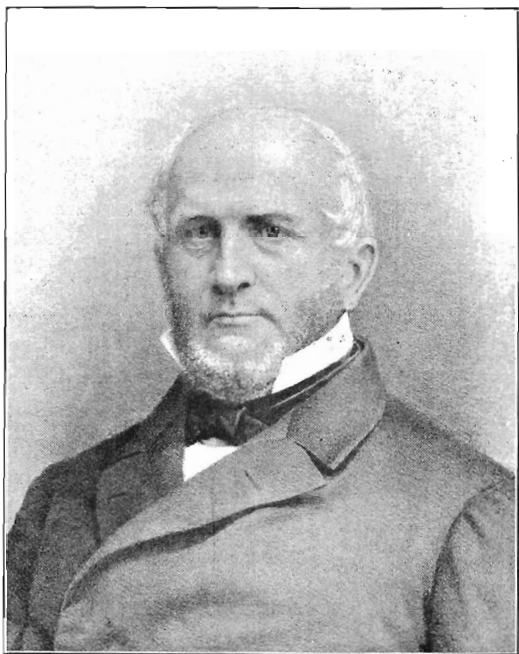
Selskabets ældste Bestyrelse bestod af Generalkonsul H. PONTOPPIDAN, Hamborg, Købmand HANS BROGE, Aarhus, Højesteretsadvokat HALKIER og Direktør G. BUSCK. Fra Nytaar 1874 traadte Aktieselskabet i Virksomhed. Den 2. Januar 1874 Klokken 9 Formiddag mødte Advokat Halkier paa Kompagniets Lokaler i Havnegade Nr. 37; han medbragte Fuldmagt fra de to fraværende Medlemmer, Herrerne Broge og Pontoppidan, til at optræde paa disses Vegne og overtog nu for Selskabets Regning af de Herrer BUSCK JUN. & CO. dette Firmas Kontor, Fabrik og alt videre dertil hørende samt indsattes i Raadighed over hele deres Forretning.

De første Aar af Selskabets Tilværelse er præget blandt andet af visse Modsætningsforhold, der synes at have haft deres væsentlige Forudsætning i det Forhold, at Hans Broge, den bekendte Aarhusborger, opfattede Forholdene fra et Sælgerstandpunkt, medens Direktør Busck naturligvis udelukkende havde det af ham ledede Aktieselskabs Tarv for Øje. Det Smør, som Firmaet opkøbte, deltes ved Sorteringen i fem Klasser efter Finheden, og Betalingen rettede sig efter denne Klassificering. Medens Direktør Busck saa det som sin Opgave at øve den strengest mulige Kontrol med Produktet, var Leverandørerne og de Mellemmænd, gennem hvilke Smørret indsendtes til Fabrikken, yderst følsomme for den Kritik af Varen, der gennem Klassebestemmelsen fremsattes. Navnlig ansaas Anbringelsen i femte Klasse for en Krænkelser; dette Smør pakkedes i store 28-Punds Daaser og anvendtes til Skibsprovanter. Endnu stærkere Forbitrelse vakte naturligvis en fuldkommen Kasation af Varen.

Købmand Hans Broge rejste i Selskabets første Bestyrelsesmøde Spørgsmaalet om hele dette Forhold, idet han søgte at faa indført en Begrænsning af Direktørens Handlefrihed.

Det kan ikke nægtes, at Grosserer Busck som Leder af Selskabet viste sig at være en stejl Herre; han ihukom ingenlunde altid at raadføre sig med sin medansvarlige

Bestyrelse, inden han traf sine Bestemmelser, ja undlod endog, som det vil ses af det følgende, at sende Hans Broge Indkaldelse til Bestyrelsesmødet.

E. TESDORPF

For hele denne Sag finder man i Bestyrelsesprotokol-
len følgende Redegørelse i Referat af Bestyrelsesmødet
den 28. Februar 1875:

Fremlagt blev et Exemplar af den til Aktionæerne
omsendte Beretning med tilhørende Regnskab for Aaret

1874, med Hensyn til hvilken Hr. Broge bad tilført, at *han ikke overensstemmende med Vedtægternes §10 havde været tilkaldt til som Medlem af Bestyrelsen at vedtage samme og derfor ikke vilde have noget Ansvar med Hensyn til saavel Regnskabet som den sig dertil sluttende Beretning.*

Med Hensyn til Indretningen af Pakkaseværkstedet, som har fundet Sted i Aarets Løb efter Direktørens egen Beslutning, var Bestyrelsen enig om, at *Foranstaltninger af en saadan almindelig indgribende Natur henhørte under den forenede Bestyrelses Omraade* ifølge Vedtægternes § 10. Iøvrigt approberede Bestyrelsen den udførte Foranstaltning og de derved forårsagede Udgifter.

Man blev fremdeles enig om følgende Regler for Selskabets Virksomhed:

Oprettelsen og Driften af Mejerier for Selskabets Regning *enhører under den forenede Bestyrelses Omraade.*

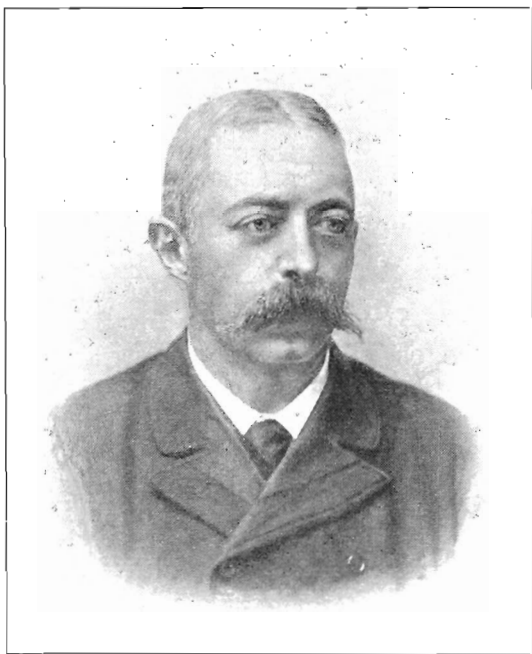
Samtlige Leverandører (med Undtagelse af „Nådhamar Mejeri“, som er Selskabets egen Entreprise) *ville være at stille paa lige Vilkaar* navnlig med Hensyn til Klassifikation og Betaling, og *Varerne ville som Regel først være at betale ved Modtagelsen.*

Direktøren tilstiller hver Maaned Repræsentationen *en nøjagtig Oversigt over Forretningens Gang* i den forløbne Maaned.

Uagtet Forretningens Ledelse efter Vedtægternes § 9 *enhører under Direktørens Omraade, fandt en For-*

handling Sted om samme paa Grundlag af afvigte Aars Erfaringer, som førte til følgende Resultater:

Direktøren erkendte, at han med Hensyn til Klassifika-

C. AHLEFELDT LAURVIGEN

tionen muligvis ikke til enhver Tid var en aldeles upar-tisk Dommer, hvorfor han indgik paa *ikke personligt at blande sig i Klassifikationen overfor Producenterne*, hvor- imod det forbeholdtes ham for Selskabets Regning *at kassere, hvad der efter hans Overbevisning ikke var egnet til Pakning.*

Paa Foranledning af Hr. Broge indgik Direktøren paa saa vidt muligt *at give Leverandørerne 14 Dages Varsel*, naar en formindsket Tilgang af Smør antoges at være i Selskabets Interesse.

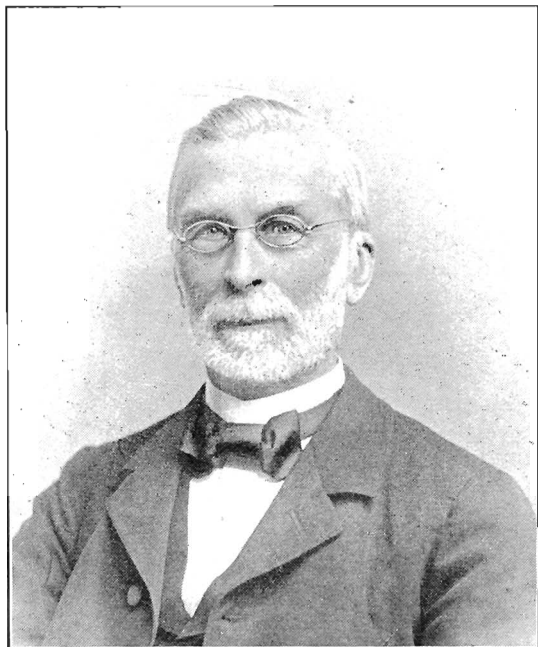
Man kunde mene, at Hans Broges Købmandsinteresse maatte være tilfredsstillet ved den Afgrænsning af Direktør Gunni Buscks Myndighed, han hermed havde faaet protokolleret; dette viser sig imidlertid ikke at have været Tilfældet; thi i et nyt Bestyrelsesmøde, der afholdtes allerede tre Dage efter, nemlig den 3. Marts 1875, foreligger Hans Broges Tilbagetræden:

Hr. Broge havde meddelt, at han paa Grund af Meningsforskell med Direktøren om Forretningernes Ledelse ønskede at udtræde af Bestyrelsen, hvorhos han tilbød Selskabet at overtage de ham tilhørende 5 Stk. Aktier i Selskabet til pari Kurs.

Omtrent ved denne Tid gjorde iøvrigt Otto Mønsted, der var Hans Broges Svigersøn, Forsøg med at oprette et Foretagende i Aarhus af lignende Art som BUSCK JUN. & CO.

En saa fremskudt Personlighed indenfor Datidens danske Landbrug som Etatsraad Edvard Tesdorpf mod-

tog efter Hans Broges Afgang Valg til Bestyrelsen; denne Kendsgerning indeholdt en høj Anerkendelse af Direktør Gunni Buscks Dygtighed og Anseelse.

WM. TH. MALLING

Uenigheden var saaledes endt med en Sejr for Selskabets nidkære Direktør. Denne Sejr fik sit formelle Udtryk ved Bestyrelsesmødet Aaret efter den 3. Marts 1876, idet Bestyrelsen paa dette vedtog en Beklagelse af de Beslutninger, som den selv havde godkendt paa Mødet Aaret i Forvejen, og atter satte disse ud af Kraft,

da de paa forskellig Maade hæmmede Direktørens Virksomhed.

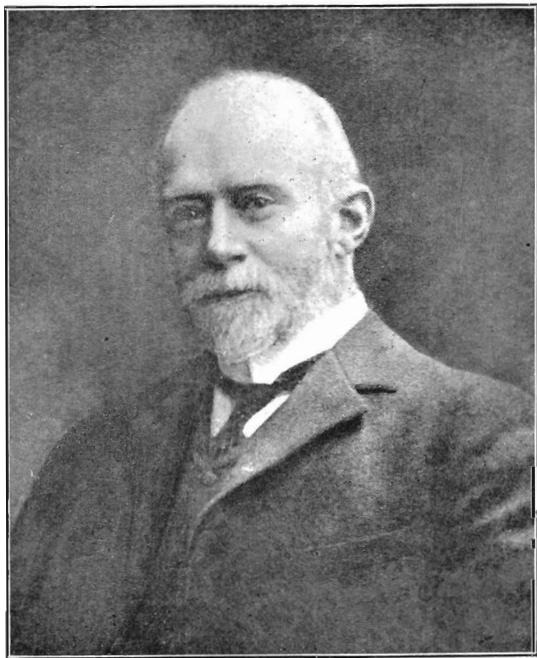
For at dæmpe Leverandørernes Misfornøjelse med den strenge Klassificering blev der truffet den Ordning, at Mægler FOSSUM for Eftertiden skulde deltage i Bedømmelsen.

Samtidig bemyndigedes Direktøren til at lade Selskabet overtage Driften af et Mejeri i Midtsverige.

De følgende Aars Begivenheder bærer et stærkt Præg af, at Selskabets Bestyrelse, om den end havde beseglet Hans Broges Nederlag, stadig nærede Ønske om at drage visse lempelige Grænser for Direktørens Myndighed, idet man navnlig var ængstelig for, at Selskabet skulde faa sine Midler for stærkt bundet ved Overtagelse af Mejerivirksomhed.

Paa dette Punkt var det nemlig, som allerede fremhævet, af betydningsfulde, ideelle Grunde Direktør Busck meget om at gøre at sætte et Arbejde ind. Det var hans bestandige Maal at bidrage sit til at gøre Mejeridriften saa fuldkommen som muligt. Først paa Kande-gaarden i Nordsjælland, som han forpagtede, og senere paa Slagelsemejeriet indrettede han en Mønster-Mejeridrift, gennem hvilken talrige Mejersker fra forskellige Dele af Landet modtog en kyndig og udmærket Undervisning og Uddannelse i Faget.

For at anbringe en Hæmsko paa Direktørens vedvarende Tilbøjelighed til enevældig Styrelse, fremsætter Etatsraad Tesdorpf paa Bestyrelsesmødet den 28. Sep-

H. PONTOPPIDAN JUN.

tember 1878 et Forslag til Beslutning, at forelægge paa den forestaaende Generalforsamling:

1. Indgribende Forandringer i Mejeridriften kan ej overlades Direktøren alene at bestemme.
2. Prisbestemmelserne baade med Hensyn til Køb og

Salg af Smør bør i den store Almindelighed forelægges Repræsentantskabet.

Det første Punkt blev efter en Diskussion taget tilbage af Forslagsstilleren, efter at Grosserer Busck havde erklæret sig villig til formelt at forelægge ethvert Forslag til indgribende Forandringer i Kompagniets Fordringer til Mejeridriften; idet Bestyrelsen samtidigt erklærede sig enig i de hidtil gjorte Fordringer.

Det er aabenbart i Fortsættelse af Hans Broges Aktion, at hans Efterfølger her optræder, og ligeledes er Punkt 2 sikkert opstillet under Hensyn til den Opfattelse, der var raadende hos Selskabets Leverandører, at Direktørens Vurderinger var præget af uforsonlig Strenghed.

Naar Bestyrelsen slutter Mødet med at fremhæve det ønskelige i, at man samledes noget hyppigere end hidtil, og at der navnlig foruden det sædvanlige Møde ved Foraarstid ogsaa afholdtes et saadant om Efteraaret, viser dette atter Bestyrelsens ihærdige Ønsker om at følge Forretningens Førelse saa nøje som muligt.

Ved det følgende Møde den 4. Marts 1879 anmodede Lehns greve Ahlefeldt Laurvigen Direktøren om at tage under Overvejelse, hvorvidt Kompagniet burde træde i direkte Forbindelse med Producenterne. Det var navn-

lig paa Herregaardsmejeriernes Vegne, at Greven ytrede sig; man vilde ved en saadan direkte Forbindelse undgaa Opkøberne som Mellemed, hvorved en Kilde til

C. BECH

Klage over Tilsidesættelser ved Bedømmelsen af Smørret vilde blive undgaaet.

Endvidere opfordrede Bestyrelsen ved denne Lejlighed Direktøren til at fremsætte Forslag til, at dels *kaseret sødt Smør*, dels *Smør af Efterskumning* blev forhandlet af Kompagniet.

man paa Mødet i Marts vedtog at anmode dette om at oplyse, hvorvidt det maatte være Deltager i en Pakkeforretning i Konkurrence med Kompagniet. Og et halvt Aar efter, paa Mødet den 11. Marts 1880, afgav Direktøren i Følge heraf Meddelelse om, at Firmaet Chr. Christensen ikke havde ønsket at besvare den til samme rettede Forespørgsel, hvorfor Selskabet havde overtaget dets Aktier.

Den Pakkeforretning, hvortil der her hentydes, er det nuværende velkendte Firma P. F. ESBENSEN, der udelukkende driver Forretning ved Export af Smør og Mælk i hermetisk Pakning.

I Aaret 1883 afsætter den Revolution, der var ved at fuldbyrdes i Mejeridriften som Følge af Centrifugens Indførelse, et Spor i Bestyrelsesprotokollen, idet Direktøren forelægger Bestyrelsen det Spørgsmaal, hvorledes Kompagniet burde stille sig overfor Smør tilberedt af centrifugeret Mælk.

Bestyrelsen udtalte, at man ansaa det for meget ønskeligt at faa Spørgsmaalet nøjere undersøgt saavel ad praktisk Vej, som ved teoretiske Undersøgelser og Forsøg. Paa Grund af den herskende Uvished maatte det i Mellemtiden anses for utilraadeligt at inklade sig paa Pakning af Smør, ved hvis Tilvejebringelse Centrifuger havde deltaget, i hvert Fald for de smaa Daasers Vedkommende.

Halvandet Aar efter, den 6. Oktober 1884, er man naaet saa vidt med Spørgsmaalet, at Direktøren udtaler, at under Forudsætning af, at Isafkøling finder Sted umiddelbart efter, at Fløden forlader Centrifugen, kunde saaledes produceret Smør vel anvendes til Pakning.

Endvidere ses det, at Anvendelsen af det søde Smør til Pakning dermed er forbi: ved den rationelle Behandling af Produktet, ved Renlighed og Afkøling kan man — som det udtales af Selskabets Direktør overfor Bestyrelsen — lade syrnet Smør træde i Stedet.

Det til Pakning anvendte Smør bliver altsaa fra dette Tidspunkt at regne samme Vare som den, der bestandig siden er anvendt af Firmaet.

*

*

*

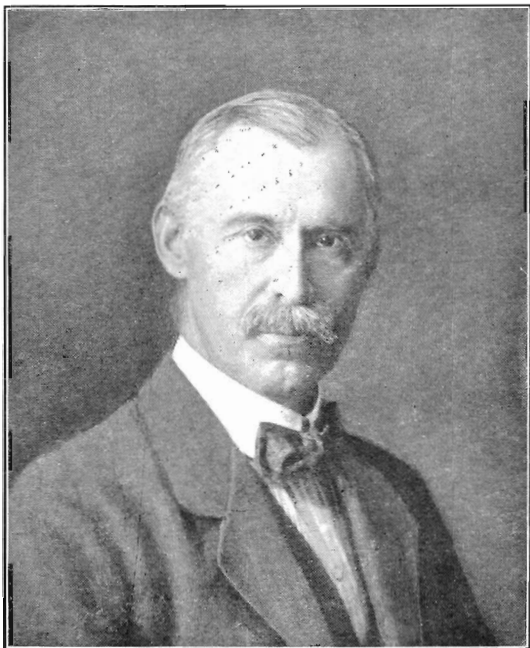
Vi nærmer os nu det Tidspunkt, da der for sidste Gang paa Bestyrelsesmøderne viser sig Tegn til en Uoverensstemmelse mellem Direktøren og den øvrige Bestyrelse med Hensyn til den Maade, hvorpaa han leder Forretningens Anliggender. Vi skal straks tilføje, at Direktørens Dispositioner her som altid foretages ganske uegennyttigt og i Anledning af en god og yderst betydningsfuld Sag; og at dennes videre Forløb viste sig at være særdeles heldbringende ogsaa for Selskabets Interesser.

Det var i Bestyrelsesmødet den 27. Marts 1885, at Grosserer Busck fremsatte følgende Bemærkninger:

Kompagniet havde gennem flere Aar staaet i konstant Forskud til Selskabet KØBENHAVNS MÆLKEFORSYNING, med hvilket det havde haft mange Berøringspunkter, der kunde udvikles til Gavn for begge Forretninger. Saaledes havde Kompagniet til Mælkeforsyningen leveret forskelligt Arbejde i Aaret 1883 til Beløb Kr. 25.777, og i 1884 til Beløb Kr. 32.271, hvoraf den direkte Arbejds løn havde udgjort henholdsvis 4.750 og 5.596 Kr. Dette havde passet Kompagniet meget godt, da det ellers var vanskeligt at have Beskæftigelse om Vinteren for de faste Folk, hvorhos Arbejdet om Sommeren ikke ret vel lod sig udføre betryggende af Folk, som kun antoges paa kort Tid. Ligeledes passede det Kompagniets Interesser at overdrage Mælkeforeningen det store Inventar i Slagelse Mejeri, der i 1883 var Kr. 12.000, men i 1884 reduceredes til Kr. 3.000, et Resultat, der ellers næppe havde kunnet ventes saa gunstigt; det var en Selvfølge, at Kompagniet altid havde faaet 5 pCt. p. a. af Tilgodehavendet. Men ved disse Forhold og andre var Kompagniets Tilgodehavende steget saaledes, at det ved Udgangen af det foregaaende Aar havde været Kr. 132.000, en Disposition, der var truffen af Direktøren uden Be-

styrelsens Sanktion, og som han saaledes alene bar Ansvaret for.

Grosserer Busck erklærede sig derfor villig til at

TORBEN GRUT

overtage personlig Garanti for denne Kreditydelse; han indbetalte straks 25.000 Kr. og forpligtede sig til endnu inden Aarets Udgang at skaffe afdraget mindst Kr. 25.000 til for Mælkeforsyningens Regning ligesom ogsaa til, at lignende Beløb fremdeles blev afdraget, indtil hele Mellemværendet var tilbagebetalt.

Paa et senere Bestyrelsesmøde, den 26. Marts 1886, forelaa der Meddelelse om denne Sags videre Forløb. Der var da sket dette, at der i Forbindelse med Mælkeforsyningen var oprettet en Detailforretning med Smør i København under Firmanavnet „SOLBJERG MEJERI“. Overskudet af denne Forretning skulde benyttes til yderligere Afskrivning paa Mælkeforsyningens Gæld til Kompagniet, som skulde være afviklet inden Udgangen af Aaret 1890; derefter skulde Forretningen overdrages til BUSCK JUN. & Co. „Solbjerg Mejeri“ gjorde hurtigt god Fremgang, blev en blomstrende Forretning og havde betydelige Indtægter. Allerede i Foretagendets andet Leveaar var dets Omsætning oppe paa over 200.000 Kr.

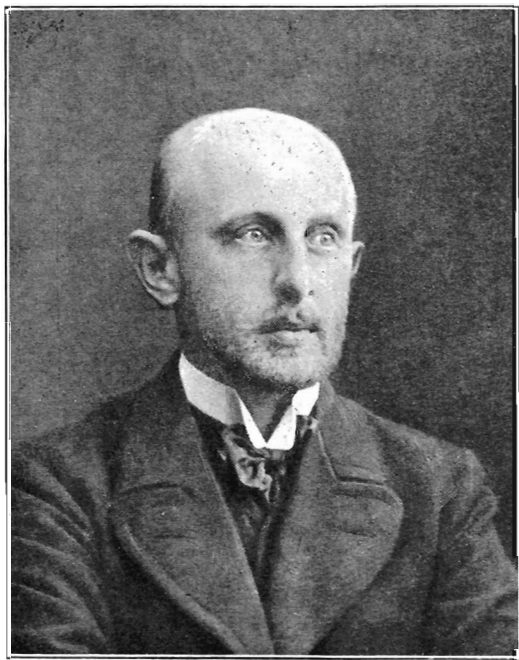
Ved Begyndelsen af Aaret 1890 var Forholdet til „Københavns Mælkeforsyning“ endelig bragt ud af Verden, og Firmaet „Solbjerg Mejeri“ blev af Selskabet erhvervet mod et Vederlag af 30.000 Kr.

I Aaret 1915, da Grosserer Busck forlod Selskabet, overtoges „Solbjerg Mejeri“ af denne privat og forenedes af ham med „Københavns Mælkeforsyning“.

Fra denne Tid at regne antager BUSCK JUN. & Co.s Tilværelse et roligt og ensartet Forløb, hvilket i det ydre kendetegnes ved, at Referatet af Bestyrelsesmøderne, der ved denne Tid paa ny kun afholdtes een Gang om

Aaret, nemlig i Marts Maaned, begrænser sig til at fastslaa, at disse har fundet Sted.

Overfor de Folk, som Selskabet havde i sin Tjeneste,

N. M. PLUM

ses det til enhver Tid at have stillet sig i et tiltalende humant Forhold. Ved dets Stiftelse i 1874 var der straks bleven oprettet en Syge- og Laanekasse; og i de følgende Aar havde Direktør Busck oftere overvejet Tanken om at gøre noget for at betrygge de faste Arbejderes Alderdom; efter de første glimrende Aar 1865-77 havde Sel-

skabets Overskud imidlertid ikke været saa stort, at det tillod Løsningen af denne Opgave; det rakte ikke videre end til de sædvanlige otte Procent til Aktionæerne. Da der imidlertid i Aaret 1890 paa ny var indvundet et endog meget godt Udbytte, stillede Direktøren for Selskabet i Oktober Maaned Forslag til Oprettelse af en Alderdomsforsikring for de faste Arbejdere og Arbejdersker, saaledes at der straks afsattes et Grundfond paa 10.000 Kr., og at man i Fremtiden fra Selskabets Side tilskød det halve af, hvad Præmiesummen for Alderdomsforsikringen beløb sig til.

Fulde fem og tyve Aar forløb nu fra dette Tidspunkt under lykkelige og rolige Forhold for Selskabet.

I Aaret 1900 optraadte Firmaet som Udstiller paa Verdensudstillingen i Paris.

Saa lang Tid som et Aar i Forvejen, i 1899, havde man ladet Gehejmerraad Tesdorpf, Ourupgaard, sende en Drittel udsøgt Smør til København. Dette Smør pakkedes i *tins*, der forsynedes med Datering af Sekretæren i det kgl. Landhusholdningsselskab og tillukkedes under dettes Segl. Ved Bedømmelsen i Paris aabnedes der da for disse Daaser og samtidigt for tilsvarende Prøver af Selskabets nyeste Pakninger fra 1900. Smørret fra 1899 viste sig at være i glimrende Stand og paa Højde med det nypakkede Smør. Man tilkendte derefter Selskabet Verdensudstillingens Guldmedaille.

En Forandring i Selskabets Forhold indtraadte, da ved Verdenskrigens Udbrud al Exportforretning bragtes ind i overmaade gyngende og usikre Tilstande. Der opstod

HANS BRIX

da i Krigens første Aar Ønsket om, at BUSCK JUN. & CO. maatte søge Støtte under de oprørte Forhold ved et Samarbejde med Aktieselskabet THE CROWN-BUTTER EXPORT CO., under hvis Ledelse Hovedparten af dansk Smørpakke-Industri er samlet.

Vedtagelsen fandt Sted den 1. August 1915.

Det formelle Forslag om Godkendelsen af denne Ordning forelaa til Drøftelse paa Bestyrelsesmødet den 20. November 1915, og Herrerne Grosserer A. COLLSTROP og Kammerherre C. BECH indvalgte samtidig som nye Medlemmer af Bestyrelsen, saaledes at Hr. Collstrop blev valgt til Formand for denne.

I Tilknytning til Forslaget oplystes det paa Bestyrelsesmødet, at Direktør Gunni Busck ved Udgangen af det indeværende Aar ønskede at trække sig tilbage fra Selskabets Bestyrelse; Hr. HARALD PLUM blev valgt til Direktør Buscks Efterfølger i Følge dennes derom fremsatte Forslag.

Direktør Gunni Busck havde saaledes afsluttet sin gennem mere end fyrretyve Aar fortsatte Virksomhed som Aktieselskabets Direktør. Han fratraadte ved Regnskabsaarets Udgang. Paa Bestyrelsesmødet den 20. Januar 1917 udbad Direktør Harald Plum sig Bemyndigelse til overfor Hr. Busck at udtale „Selskabets dybeste Anerkendelse af hans Virksomhed fra dets Stiftelse som det første af de Selskaber, der nu exporterer Smør til oversøiske Pladser, og hans Ledelse af Selskabet lige fra dets Stiftelse til saa langt op i Hr. Buscks høje Alder. Selskabet har i den lange Aarrække under Hr. Buscks Ledelse staaet som et Mønster-Firma, der nyder den højeste Grad af Tillid, og det har samtidig været et af de Firmaer, der først forstod, at dansk Handel bør søge

at udsprede Kendskabet til Danmark rundt om og sætte dansk Handel fast ude paa de fjerneste Pladser i Verden. Selskabet har derigennem og gennem de Firmaer, der fulgte efter indenfor dets Branche, og de Exportselskaber, som disse igen har givet Stødet til, spillet en betydelig Rolle indenfor dansk Handels Historie, og dansk Handel vil derfor gennem alle Tider mindes Selskabets første Chef og Stifter med dyb Taknemmelighed og Anerkendelse.“

Samtlige Medlemmer af Bestyrelsen sluttede sig til denne uforbeholdne Hyldest af Direktør Gunni Buscks Fortjenester.

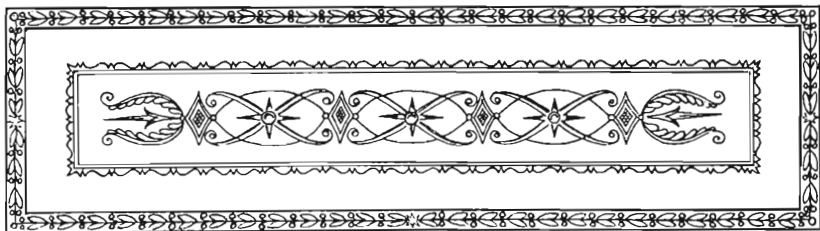
I Aaret 1924 fandt der Formandsskifte Sted i Selskabet. Grosserer Collstrop havde nemlig paa Grund af sin høje Alder ønsket at trække sig tilbage fra sin Plads i Bestyrelsen. Dette meddeltes paa Generalforsamlingen den 28. April af Selskabets Direktør, der samtidig bragte Hr. Collstrop „Selskabets bedste Tak for den Aarrække, hvori Hr. Collstrop havde ledet Selskabet som dets Formand, og hvori Selskabet fuldt ud havde bevaret sin gamle Anseelse og Stilling.“

I Stedet for Grosserer Collstrop valgtes derefter Kammerherre TORBEN GRUT til Selskabets Formand.

Selskabets Anseelse udadtil er i det indeværende Aar, da det fejrer Jubilæet for sin Bestaaen gennem et halvt

Hundrede Aar, saa blomstrende som nogensinde. Paa Bestyrelsesmødet i September 1924 oplyste dets Direktør Hr. Harald Plum, at Varerne med Selskabet Busck jun.s Etikette stadig nyder den største Anseelse paa dets gamle Markeder, samt at den Forretning med Export af Mælk under Buscks Etikette, der var optaget i 1922, havde haft en meget betydelig Udvikling ikke alene paa de gamle Markeder, men ogsaa andre Steder i Verden.

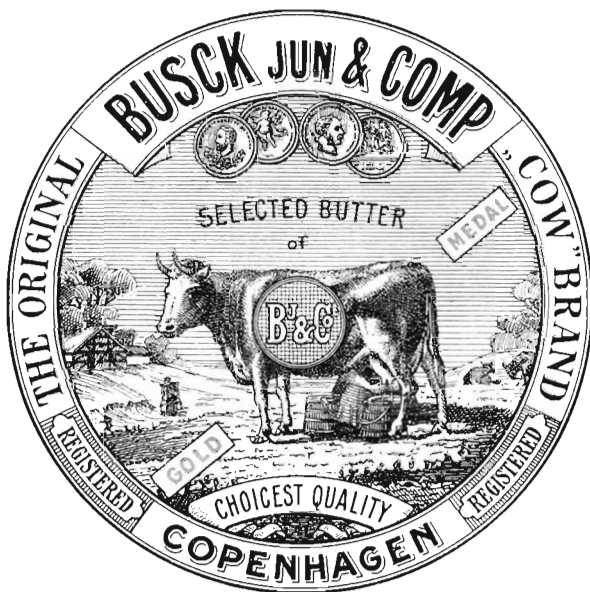

HERMED AFSLUTTES, paa det Tidspunkt, da Aktieselskabet BUSCK JUN. & Co. har bestaaet gennem et halvt Hundrede Aar, Oversigten over dets Forudsætninger, dets Oprettelse og Udvikling.

Der er, som det fremgaar af Skildringen, al Grund til at anerkende den Dygtighed og det Fremsyn, der er udvist af de Mænd, som i sin Tid, for halvtredsindstyve Aar siden, grundlagde Foretagendet, og som i Pagt med dem, der siden førte det videre, har betrygget dets Tilværelse indtil Nutiden. Derigennem er der skabt det en Stilling, som synes ogsaa fremtidigt at aabne gode og lyse Udsigter for det gamle Handelshus og dets stadig fortsatte Arbejde paa indenfor sit Omraade at virke til Gavn for Landets Økonomi.

Det er blevet berettet af Rejsende i tropiske Egne, hvorledes det for dem var som et første Vidnesbyrd om, at de fra fjerne Ødemarker atter nærmede sig Kulturens yderste Forposter, naar de saa den lille Blik-

daase med Busck jun. & Co.s velbekendte Etiket dukke op. Dette Forhold giver et levende Indtryk af den Rækkekraft, en saadan lille fredelig Metalkapsel kan være i Besiddelse af. Den kan trænge frem alle Vegne; og hvor den kommer hen, udbreder den Kendskabet til dansk Handel og selve Landets Navn i de mest fjerne og afsides Egne.

MEDLEMMER AF BESTYRELSEN

FOR

BUSCK JUN. & CO.

1874-1924

Lensgreve C. AHLEFELDT LAURVIGEN	1877-1916
Kammerherre, Godsejer C. BECH	1915-1920
Professor, Dr. HANS BRIX	fra 1923
Købmand HANS BROGE	1874-1875
Grosserer A. COLLSTROP	1915-1923
Kammerherre, Oberst TORBEN GRUT	fra 1916
Højesteretsadvokat H. HALKIER	1874-1915
Grosserer WM. TH. MALLING	1889-1913
Ingeniør N. M. PLUM	fra 1923
Generalkonsul H. PONTOPPIDAN	1874-1900
Grosserer H. PONTOPPIDAN	1890-1916
Gehejmekonferensraad E. TESDORPF	1875-1889
Hr. GUNNI BUSCK, Direktør	1874-1915
.....	fra 1915

Faster Nanny Buscks
-autografering
(Rias)

Hr. Harald Plum, Direktør (stod der!)

